

Datum: 18. 9.2023
Spisová značka: KUUK/101761/2023
Jednací číslo: KUUK/130431 /2023/DS/Lin
UID: kuukes8cl4al25

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu XX ze dne 18. 4. 2023, podle něhož se obviněný XY, dopustil přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“).

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu takto:**

**Odvolání
obviněného XY
se zamítá
a
rozhodnutí**

**Městského úřadu XX
ze dne 18. 4. 2023
se potvrzuje.**

Odůvodnění:

Městský úřad XX, jako správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“) vydal dne 18. 4. 2023 rozhodnutí podle něhož se obviněný XY, dopustil přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. a v souladu s ustanovením § 125f odst. 4 téhož zákona mu uložil správní trest - pokutu ve výši 2 500 Kč. Dále mu vznikla povinnost podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Výše kvalifikovaného přestupku se jmenovaný dopustil tím, že jako provozovatel motorového vozidla tovární značky Škoda nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem č. 361/2000 Sb., neboť dne 11.6 2022 v 11:39 hodin v obci [Krajský úřad Ústeckého kraje](#)

obci XX, blíže nezjištěný řidič uvedeného vozidla nerespektoval světelný signál s červeným světlem "Stůj!", tím porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. a dopustil se tak přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5) téhož zákona.

Podstata přestupku provozovatele vozidla spočívá podle správního orgánu v porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“

Rozhodnutí správního orgánu bylo obviněnému doručeno dne 2. 5. 2023 tzv. „fikcí“. Proti tomuto rozhodnutí podal provozovatel vozidla dne 17. 5. 2023 odvolání, které nebylo na výzvu správního orgánu doplněno. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal jej spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního orgánu až po vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti.

Městský úřad XX, zahájil řízení o přestupku provozovatele s obviněným XY, na základě oznámení o přestupku od Městské policie XX doručeno dne 15. 6. 2022. Dokumentace obsahuje samotné oznámení přestupku, výpis z evidenční karty řidiče a CD s videozáznamem přestupku.

Správní orgán poté, kdy ustanovil oprávněnou úřední osobu, vyzval podle ustanovení § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., provozovatele vozidla – obviněného XY k uhrazení určené částky ve výši 2000 Kč. Součástí této výzvy je i řádné poučení, v němž správní orgán, mimo jiné, poukazuje neustanovení § 125h odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož může provozovatel vozidla písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla, přičemž toto sdělení se považuje za podání vysvětlení, výzva byla doručena. Poučení rovněž obsahuje všechny další informace související s projednáváním přestupku provozovatele vozidla. Obviněný XY jako provozovatel vozidla podal písemné vysvětlení k přestupku, ve kterém za řidiče označil pana YY, Portugalsko. Správní orgán předvolal označeného řidiče k podání vysvětlení, avšak ten se k podání vysvětlení nedostavil. Správnímu orgánu se tak nepodařilo zjistit pachatele přestupku, ačkoli v souladu s ustanovením § 125f odst. 5) zákona č. 361/2000 Sb. učinil nezbytné kroky k jeho zjištění. Vzhledem k tomu, že se předvolaný na výzvu nedostavil a zásilka byla správnímu orgánu vrácena zpět, správní orgán přestupek nezjištěného řidiče usnesením v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., odložil.

Městský úřad XX, vypravil dne 31. 11.2022 příkaz, v němž uznal obviněného vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., za což mu byl uložen správní trest ve formě pokuty. Příkaz byl doručen fikcí dne 18. 11.2022. Obviněný podal dne 25. 11.2022 odpor proti příkazu, čímž byl příkaz zrušen.

Správní orgán dne 4. 1.2023 vypravil předvolání k ústnímu jednání, které stanovil na den 2. 2. 2023 v 09:00 hod. Ve stanovený termín se k ústnímu jednání, na základě plné moci, dostavil pan YX, kterému nebylo na základě vydaného usnesení, umožněno obviněného XY zastupovat a obviněný byl o této skutečnosti písemně informován. Správní orgán nařídil nové ústní jednání, a to na den 30. 3. 2023. O termínu ústního jednání byl obviněný náležitě vyrozuměn, kdy mu byl předvolání doručeno fikcí, o této skutečnosti svědčí doručenka. Obviněný XY podal proti nepřipuštění pana YX jako zmocněnce, odvolání, které bylo nadřízeným orgánem pod sp. zn. KUUK/040811/2023 ze dne 23. 5. 2023 zamítnuto a usnesení správního orgánu, bylo potvrzeno. Před začátkem konání ústního jednání obdržel správní orgán omluvu od obviněného s tím, že trvá na zastupování panem YX, neboť dle obviněného nepřipuštění zmocněnce je nezákonné a z tohoto důvodu se nezúčastní ústního jednání. Správní orgán po obdržení této písemnosti vyhodnotil omluvu obviněného jako nevhodnou z toho důvodu, že se obviněný o nepřipuštění zmocněnce dozvěděl včas a omluvil se v den ústního jednání v 8:47 hod., z tohoto důvodu proběhlo ústní jednání v jeho nepřítomnosti.

Městský úřad XX, vypravil dne 18. 4. 2023 rozhodnutí, kterým uznal obviněného XY, vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., za což mu byl uložen výše uvedený správní trest pokuta a povinnost uhradit náklady řízení. Výrok rozhodnutí obsahuje řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupku provozovatele vozidla spáchaného obviněným XY, kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla dne 11.6. 2022 v 11:39 v obci XX, nezajistil, aby při užití motorového vozidla tovární značky Škoda, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem č. 361/2000 Sb., kdy blíže neustanovený řidič uvedeného vozidla je podezřelý, že spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 5) téhož zákona, porušením povinnosti definované v ustanovení § 4 písm. c) výše citovaného zákona který nerespektoval světelný signál s červeným světlem "Stůj!". Podstata správního přestupku provozovatele vozidla spočívá v porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. Správní orgán podotýká, že s provozovatelem již neřeší oznámený přestupek neznámého řidiče, který nerespektoval ustanovení § 4 písm.

c) zákona č. 361/2000 Sb., toto mu za vinu neukládá, ale řeší s ním přestupek provozovatele vozidla v režimu objektivní odpovědnosti. Součástí odůvodnění rozhodnutí je i úvaha správního orgánu ve vztahu k uložení povinnosti náhrady nákladů řízení. Závěr rozhodnutí obsahuje důkladné poučení účastníka řízení tak, jak je tato povinnost upravena v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu.

Rozhodnutí správního orgánu bylo obviněnému doručeno dne 2. 5. 2023 tzv. „fíkcí“. Proti tomuto rozhodnutí podal provozovatel vozidla dne 17. 5. 2023 odvolání, které bylo na výzvu správního orgánu doplněno dne 12. 7. 2023. Následně obviněný XY opětovně doplnil svá odvolání, které adresoval odvolacímu orgánu. Nesouhlasí zejména s nepřipuštěním zmocněnce, kdy odkazuje na rozsudek NSS čj. 5 As 291/2018-17, NSS č. j. 1 As 33/2011-58, NSS ze dne 22.2. 2017, č. j. 9 As 244/2016 - 22, NSS čj. 1 As 100/2009-129, na důvodovou zprávu k zákonu č. 417/2021 a usnesení Vrchního soudu v Olomouci č. 12 VSOL 105/2022-130, které cituje. K tomu uvedl, že správní orgán nepřipustil zastoupení jeho zvoleným zmocněncem, přičemž jedním z důvodů, proč tak rozhodl je jím tvrzená skutečnost, že jím zvolený zmocněnec, který dle správního orgánu vystupoval v postavení zmocněnce minimálně v 5 řízeních podle „Zákona o svobodném přístupu k informacím," pak jeho postup není v souladu se zákonem - ustanovení § 72b je součástí „Zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich" a nikoli „Zákona o svobodném postupu k informacím", též důvodová zpráva, jak uvedl výše, vysloveně konkretizuje záměr zákonodárce, tj. že se má ustanovení § 72b „Zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich" vztahovat pouze na zastoupení v řízení o přestupku. Odvolatel pak rozporuje a namítá, že správní orgán může nepřipustit obecného zmocněnce, ale není to jeho povinnost, jak je např. uvedeno v průvodci zákoně č. 250/2016 Sb. Dále tvrdí, že odložení přestupkové věci s pachatelem přestupku bylo nezákonné - správní orgán prvního stupně nevyvinul dostatečné úsilí, tedy nesplnil svou zákonnou povinnost, při prošetřování skutečností odůvodňujících zahájení řízení s pachatelem přestupku a věc předčasně odložil. Na závěr svého doplněného odvolání obviněný namítal nedodržení procesního postupu správním orgánem, kdy dle jeho názoru platí, že podle ustanovení § 125j odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., platí, že pokud je podezřelým z přestupku osoba s bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie, zašle obecní úřad obce s rozšířenou působností této osobě spolu s oznámením o zahájení řízení informační formulář v úředním jazyce členského státu Evropské unie, ve kterém má podezřelý bydliště. Tento postup se použije v případě, že se jedná o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. b), c), d) nebo písm. f) bodů 1 až 5 a formulář musí obsahovat popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje, vymezení správních trestů, které lze za přestupek uložit, a odkaz na tento zákon. V případě, že jde o skutek zjištěný prostřednictvím automatizovaného technického prostředku, musí informační formulář obsahovat identifikační údaje o tomto prostředku. Tvrdí, že uvedený postup správní orgán nedodržel, když uvedeného řidiče (osobu s bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie) neobeslal předepsaným způsobem, a tudíž porušil jeho procesní práva a zmařil tak jeho právo na řádnou obhajobu.

Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání obviněného XY formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem postoupeno v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Správní orgán ve svém stanovisku uvádí, že co se týká nepřipuštění zmocněnce YX, tak tomu správní orgán uvedl, že usnesení bylo vydáno a nabylo právní moci v souladu s platnými zákony, na základě rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje čj. KUUK/071228/2023/DS/Lin. K nezákonnosti rozhodnutí o odložení věci správní orgán uvedl, že odložení proběhlo v souladu se zákony a jejich rozhodnutí vycházelo z objektivního poznání a vystihuje potvrzené skutečnosti, podstatu spáchaných přestupků a jednoznačné nedodržení ustanovení zákona.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následně vydání rozhodnutí byla dokumentace k přestupku od Městské policie XX. Správní orgán napadeným rozhodnutím viní obviněného XY ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., jehož objektivní odpovědnost jmenovaný naplnil porušením ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.

Odvolací orgán nejprve k projednávané věci podotýká, že základním obecným cílem zavedení objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla do zákona č. 361/2000 Sb. bylo posílení bezpečnosti silničního provozu. Velká část přestupků v oblasti silničního provozu, které byly zaznamenány kamerovými systémy nebo se jednalo o strážníky či policisty zjištěná neoprávněná zastavení nebo stání s vozidlem, kdy totožnost řidiče nebyla známa, zůstávala bez postihu pro řidiče. Totožnost řidiče se totiž nedařilo příslušným orgánům určovat prostřednictvím provozovatele vozidla, který má zákonnou povinnost znát údaje o řidiči, neboť mnoho provozovatelů využívalo právo odmítnout údaje o řidiči sdělit, často s tvrzením, že se jedná o osobu blízkou.

V důsledku toho pak byli řidiči více neukáznění, přičemž tato neukázněnost, vedla k vyšší hrozbě dopravních nehod a ohrožovala tak bezpečnost provozu na pozemních komunikacích pro všechny účastníky provozu. Za stávající úpravy zákona č. 361/2000 Sb., která vycházela z již v jiných evropských státech fungující legislativy (např. Německo, Rakousko, Nizozemí, Velká Británie), lze provozovateli vozidla připsat jisté negativní následky v případě, že je zjištěno určité porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích řidičem daného motorového vozidla. Odpovědnost provozovatele vozidla je přitom objektivní, kdy není potřeba zavinění, neboť jde o odpovědnost nezávislou na škodlivém jednání. Jde o odpovědnost za výsledek.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí konstatuje, že k porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. skutečně došlo a naplnění ustanovení § 125f odst. 1 téhož zákona bylo jmenovanému spolehlivě prokázáno. Přestupek provozovatele vozidla neviní obviněného XY ze spáchání přestupku řidiče podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. t) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb., nýbrž trestá provozovatele vozidla za nedodržení určitých povinností, v tomto případě tedy porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. podle něhož „*Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*” Provozovatel vozidla má tedy objektivní odpovědnost za své vozidlo. Dále je nutno zmínit, že podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. se „*Provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s ustanovením § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*”

Odvolací orgán hodnotí postup správního orgánu jako správný. Správní orgán vyzval provozovatele vozidla k zaplacení určené částky, přičemž na tuto výzvu obviněný reagoval tak, že sdělil jméno údajného řidiče s pobytem v Portugalsku. Správní orgán následně vypravil písemnost, ve které předvolal určeného řidiče k podání vysvětlení. Vzhledem k tomu, že písemnost byla vrácena správnímu orgánu zpět nedoručena, správní orgán v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., přestupek neznámého řidiče odložil. Správní orgán ve výroku napadeného rozhodnutí dle názoru odvolacího orgánu dostatečně identifikoval přestupek provozovatele v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu. Přestupek neznámého řidiče byl zdokumentován Městskou policií XX videozáznamem, ze které je patrná registrační značka, místo i čas spáchání přestupku vozidla.

Obviněný XY je obviněn z přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125i odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „*Provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*” podle § 125f odst. 4 téhož zákona lze za přestupek podle odstavce 1 uložit pokutu. **Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje;** pokuta však nepřevyší 10 000 Kč. Vzhledem k tomu, že neznámý řidič porušil povinnost podle ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. t) bod 5 téhož zákona, za který se v souladu s ustanovením § 125c odst. 5 písm. t) uloží správní trest pokuta od 2500 Kč do 5000 Kč, je nutno konstatovat, že správní orgán postupoval zcela v souladu se zákonem, když obviněnému uložil správní trest na samé spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí sazeb. K námitkám obviněného XY týkajícím se té skutečnosti, že pan YX, nebyl správním orgánem připuštěn jako obecný zmocněnec na základě

toho, že je správnímu orgánu známo, že zastupuje i v jiných řízeních vedených na Městském úřadě v XX, k tomu lze konstatovat, že se nezakládá na pravdě, že pan YX zastupuje ve věcech týkajících se pouze zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím. Správní orgán sice nekonkretizoval čísla jednacích či spisové značky případů, ve kterých pan YX, jako obecný zmocněnec vystupoval, ale odvolací orgán ve svém rozhodnutí konkrétně čísla jednacích ve kterých pan YX v odvolacích řízeních vystupoval a vzhledem k tomu, že rozhodnutí správního orgánu i odvolacího orgánu jsou brána jako jeden celek, lze z těchto skutečností a obecných zvyklostí vycházet. Rozhodnutí odvolacího orgánu Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství a správního orgánu I. stupně nabylo právní moci. Co se týká, nezákonného odložení přestupku, k tomu odvolací orgán konstatuje, že správní orgán doručoval předvolání k podání vysvětlení (nikoliv zahájení řízení) YY do Portugalska, kdy písemnost nebyla převzata a doručena. Ze strany správního orgánu, tak byla splněna základní podmínka pro odložení přestupku, tedy, že řidič vozidla nebyl zjištěn. Odvolacímu orgánu je z jeho úřední praxe známo, že dochází často ze strany obviněných k obstrukčnímu jednání, snažícímu se veřejně správě, značně ztížit roli při objasňování přestupků a jedním z nich je určení řidiče v zahraničí. Správní orgán na adresu jemu známou z vyjádření obviněného XY, zaslal shora uvedenou písemnost, která se však vrátila zpět. Obviněný XY, ve svém odvolání taktéž napadal tu skutečnost, že správní orgán nepostupoval v souladu s ustanovením § 125j odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000., ve kterém je uvedeno, jakým způsobem správní orgán musí při určitém druhu přestupku postupovat. K tomu má odvolací orgán to, že správní orgán nezahájil řízení ve věci přestupku, čímž by musel dle uvedeného ustanovení postupovat, co se týká odeslání písemnosti v úředním jazyce členského státu

Evropské unie, ve kterém má podezřelý bydliště. Skutek byl sice zjištěn prostřednictvím automatizovaného technického prostředku, v daném případě však nebyl odesílán žádný informační formulář, ale předvolání k podání vysvětlení, jak je shora uvedeno.

Na základě těchto skutečností správní orgán věc vyřešil tak, jak je uvedeno shora. Dále je nutno konstatovat, že podle ustanovení § 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. „K odpovědnosti fyzické osoby za přešupek podle odstavce 1 se nevyžaduje zavinění.“

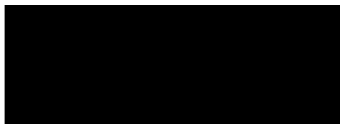
Odvolací orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) čj. 1 As 318/2018 - 41 ze dne 23. 7. 2019, podle něhož „Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je tedy odpovědností objektivní (nezkoumá se existence zavinění), přičemž tato odpovědnost výslovně váže provozovatele vozidla. Objektivní odpovědnost provozovatele vozidla nastupuje až subsidiárně, pokud nelze jako viníka přešupku určit konkrétní fyzickou osobu (řidiče vozidla). V projednávané věci byla podmínka projednatelnosti správního deliktu provozovatele vozidla podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu splněna.“ Odvolací orgán pro úplnost dodává, že správní orgán postupoval tak, jak mu ukládá zákon č. 361/2000 Sb. Vzhledem k tomu, že v tomto případě správní orgán neměl jiné podklady vedoucí k možnosti určení konkrétního řidiče, odložil řízení o přešupku v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb. a zahájil řízení o přešupku provozovatele vozidla. Obviněný se sám svým jednáním, když na výzvu sice reagoval, ale sdělil ve stanovené lhůtě neúplné údaje k osobě řidiče, připravil o možnost zbavit se odpovědnosti za přešupek provozovatele vozidla. Dle právní věty rozsudku NSS čj. 8 As 156/2016 - 35 ze dne 28.11.2016 plyne, že „Pro založení odpovědnosti provozovatele vozidla za správní delikt je sice podle § 125f odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích nutné, aby porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazovalo znaky přešupku podle tohoto zákona, toto ustanovení však nelze vykládat tak, že jsou správní orgány v řízení o správním deliktu povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přešupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Pro splnění podmínky podle § 125f odst. 2 písm. b) citovaného zákona postačí, že jednání řidiče vykazuje znaky přešupku.“ V daném případě dle názoru správního orgánu jakožto odvolacího orgánu, s ohledem na obsah spisové dokumentace a výše uvedené judikatury, jednání blíže neznámého řidiče spolehlivě vykazuje znaky přešupku podle ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. Přešupek neznámého řidiče byl odložen, přestože vykazoval znaky přešupku. Dle právního institutu objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla je provozovatel odpovědný za následek bez ohledu zavinění. Důležitou skutečností je to, že provozovatel vozidla, kterým je vlastník nebo jiná osoba, byl zapsán jako provozovatel v registru silničních vozidel, tak jak definuje provozovatele vozidla ustanovení § 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona č. 250/2016 Sb. Na základě výše učiněných dílčích závěrů se odvolací orgán zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil během řízení o přešupku provozovatele vozidla prvoinstanční správní orgán. Odvolací orgán po posouzení věci a po důkladném posouzení předloženého spisového materiálu konstatuje, že správní řízení o přešupku provozovatele vozidla obviněného XY bylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky a nebyla shledána žádná procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu. Správní orgán při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán v průběhu odvolacího řízení učinil závěr, že správní orgán postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž že byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě XY, jehož vina byla přesvědčivě prokázána.

Na základě výše uvedeného a s přihlédnutím ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, je odvolací orgán toho názoru, že postup správního orgánu byl v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníku řízení.

JUDr Mgr. Stanislav Kórner vedoucí
oddělení dopravně správních agend

Rozdělovník:

obviněný XY

Na vědomí po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně):

Městský úřad XX,